

[Finansministeren.]

lavere skatter end vi. Det ærede medlem bør en anden gang, når han citerer kolleger her i det høje ting, se ordentligt efter, hvad der står i fortrykket. Dette er naturligvis en detail, men jeg må gentage, at jeg ikke ved mine udtalelser herfra har givet udlandet noget som helst argument overfor Danmark. De udtalelser, der er fremsat overfor Danmark fra anden side, har jeg både herhjemme og i udlandet afvist i det omfang, de var urigtige; i det omfang, de var rigtige, kan de naturligvis ikke afvises.

Når det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard siger, at mine udtalelser havde et indenrigspolitisk formål, er det rigtigt. Da jeg ikke er udenrigsminister, må det også være mig tilladt af og til at beskæftige mig med indenrigspolitiske emner, hvad iøvrigt mit embede i ret høj grad forliger mig til. Jeg skal gerne på den givne foranledning understrege, at jeg havde det indenrigspolitiske formål i nogen grad at neutralisere den efter min mening uforsvarlige anti-skattepropaganda, som det ærede medlem drev fra denne talerstol.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Nu synes jeg ikke, den højtærede forsvarsminister skal tale sort om den sag mere. Jeg synes ikke, den højtærede minister har anledning til at fastslå noget som helst. Den praksis, der har været fulgt i den tid, jeg har kendt til finansudvalget, er, at af de aktstykker, der kommer til finansudvalget, er hovedparten af en sådan interesse for offentligheden, at det er rimeligt, at pressen får dem. Hvis den højtærede minister har den anskuelse, at der er noget, der må være hemmeligt, bl. a. militære oplysninger, er det dog den simpleste ting af verden at gøre det, som andre ministerier plejer, nemlig at skrive „fortroligt“ på dem. Det er det, det drejer sig om, og der er ikke anledning til at fastslå noget som helst andet end, at det er den højtærede forsvarsministers pligt, og jeg er også sikker på, at han vil opfylde den pligt fremtidig.

Den højtærede finansminister talte nu igen om mine udtalelser om de høje skatter. Jeg ved ikke, om den højtærede finansminister, når mødet er forbi, ikke vil tage en lille privat samtale med sin kollega indenrigsministeren, som for ikke ret mange dage siden ude i landet har holdt en meget alvorlig tale om, at skatterne var nu så — han brugte ikke ordet formidable, men så kolossale, tror jeg det var —, at nu måtte det høre

op. Jeg går ud fra, at det egentlig var møntet på finansministeren, hvad han sagde, og så synes jeg, jeg burde være fritaget for bebrejdelser, når jeg ikke går videre i mine udtalelser. Jeg citerer ikke forkert her fra talerstolen. Jeg vil gerne læse op, hvad jeg sagde i min tale at finansministeren har sagt her i tinget:

„at Danmark hører til de lavest beskattede lande i Europa, Danmark er det land indenfor Atlantorganisationen, der anvender den mindste procent af sin indtægt til militære formål, og den danske levestandard er omtrent den højeste i Europa.“

Finansministeren har ret i, at deri er der ikke noget argument, som ikke kendes ude i Europa; der er ikke noget argument, som ikke vil blive anvendt. Det, der er det nye, er, at det er disse argumenter, finansministeren, den danske finansminister, lægger op til brug for dem, der har brug for dem.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg takker det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, fordi han denne gang læste op. Læsere af fortrykket vil i morgen kunne konstatere, at derved blev udtrykkene, som jeg sagde for lidt siden, mere afdæmpede, men altså til gengæld mere rigtige.

Jeg skal benytte lejligheden til at sige, at jeg naturligvis gerne vil tale med min kollega indenrigsministeren om skatter og alt muligt andet. Det er måske nyttigt at sige, at jeg hverken ved denne eller andre lejligheder har sagt noget om, hvorledes jeg mener skatterne bør være i næste finansår. Jeg har flere gange understreget, at dette mener jeg vi bør tage stilling til på et senere tidspunkt, når vi er nærmere ved finansårets begyndelse og bedre kan overse, i hvilken grad de nu iværksatte foranstaltninger virker. Jeg har altså ikke dermed villet tage stilling til spørgsmålet om næste års finanspolitik, men jeg synes, det er nyttigt, at ikke blot udlandet, men også den danske befolkning har det rigtigst mulige indtryk af forholdene, og jeg tror i al beskedenhed at have bidraget til det. Jeg ville ikke føle mig tryk, hvis det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard havde været den eneste, der skulle vejlede os.

Jeg skal benytte lejligheden til at sige til det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, der havde ordet forleden, da jeg ikke kunne være tilstede, at jeg ikke mener, det er muligt at gennemføre en særordning med hensyn til sambeskatningen for den bundne opsparing. Det spørgsmål må løses i forbindelse med den almindelige beskatning, og den bundne opsparing er jo nu allerede ved